

Bestemmelsen omfatter som den gældende lovs §§ 2 og 3 kun kvinder, der har bopæl her i landet. Der henvises tillige til § 7.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1. Den vedrører tilfælde, hvor svangerskabsafbrydelse er nødvendig af lægelige grunde. På grund af § 1 får bestemmelsen normalt kun betydning efter udløbet af 12. svangerskabsuge. Den omfatter i modsætning til §§ 1 og 3 også kvinder, der ikke har bopæl her i landet.

Til § 3.

Man har som nævnt i de almindelige bemærkninger ikke ment at burde udelukke muligheden for adgang til svangerskabsafbrydelse efter udløbet af 12. svangerskabsuge. Også efter den gældende lov er der en vis adgang hertil, og i praksis er denne adgang, som det fremgår af oplysningerne i de almindelige bemærkninger, blevet benyttet i et ikke ubetydeligt omfang, navnlig mellem 12. og 14. svangerskabsuge. Det foreslås derfor, at der efter udløbet af 12. svangerskabsuge kan foretages svangerskabsafbrydelse med tilladelse fra samrådet eller ankenævnet, jfr. § 4.

Betingelserne i stk. 1 er de samme, som findes i den gældende lovs § 4. Der er dog foretaget enkelte sproglige tilpasninger. Efter den gældende lovs § 6 kræves, for at svangerskabsafbrydelse kan foretages efter udløbet af 12-ugers fristen yderligere, at samrådet eller ankenævnet har meddelt særlig tilladelse dertil. I overensstemmelse hermed er det i stk. 2 præciseret, at samrådet ved overvejelserne skal lægge særlig vægt på, om det er berettiget at udsætte kvinden for den forøgede helbredsmæssige risiko, som et indgreb på dette tidspunkt af svangerskabet medfører.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 3, stk. 2—5. Samrådene og ankenævnet skal dog fremtidigt kun afgøre anmodninger om svangerskabsafbrydelse efter § 3, når 12. svangerskabsuge er udløbet, samt træffe afgørelser efter § 5, stk. 2, § 6, stk. 2 og 3, og § 7. Om overvejelserne om oprettelse af et centralt nævn henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer i princippet til den gældende lovs § 5, stk. 1. Det foreslås dog i stk. 2, at der i de tilfælde, hvor en kvinde er ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, foruden en anmodning fra en værge skal foreligge en tilladelse fra samrådet. Dette gælder, selv om 12. svangerskabsuge ikke er udløbet.

I overensstemmelse med det synspunkt, der ligger bag indførelsen af fri adgang til svangerskabsafbrydelse, er bestemmelsen i den gældende lovs § 5, stk. 3, om, at der skal indhentes erklæring fra en eventuel ægtefælle, udeladt.

Til § 6.

Efter den gældende lovs § 5, stk. 2, skal der indhentes samtykke fra forældremyndighedens indehaver til indgrebets foretagelse, hvis kvinden er under 18 år. Fritagelse for at indhente samtykke kan kun gives, hvis særlige omstændigheder taler imod at indhente samtykket.

I stk. 1 opretholder man principielt kravet om samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Der kan imidlertid forekomme tilfælde, hvor det skønnes rimeligt at undlade at indhente samtykke. Da antallet af disse tilfælde formentlig må antages at blive stadigt større, har man fundet det rigtigst i stk. 2 at lempe betingelserne for at se bort fra samtykkekravet og give adgang dertil, hvis omstændighederne taler derfor. Man har ligeledes anset det for rimeligt i stk. 3 at give mulighed for at tillade svangerskabsafbrydelse, hvis omstændighederne taler derfor, selv om forældremyndighedens indehaver har været spurgt og har nægtet at samtykke. Afgørelsen af disse spørgsmål skal altid træffes af samrådet. Det gælder også i tilfælde, hvor kvinden i medfør af § 1 anmoder om svangerskabsafbrydelse inden udløbet af 12. svangerskabsuge, og der derfor ikke kræves tilladelse efter § 3 til indgrebet.

Samrådenes afgørelser også på dette område kan indbringes for ankenævnet. Der vil i de administrative regler, der ventes udsendt i medfør af § 12, blive givet regler til sikring af, at forældremyndighedens indehaver får mulighed for at påklage en tilladelse efter stk. 3, inden indgrebet foretages. Har indehaveren af forældremyndigheden i et tilfælde, der er omfattet af stk. 2, rettet henvendelse til samrådet, vil der være adgang til at påklage en tilladelse efter reglerne i stk. 3.

Til § 7.

Bestemmelsen åbner adgang til, at en kvinde, som ikke har bopæl her i landet, men som i øvrigt opfylder betingelserne i §§ 1 eller 3, kan få sit svangerskab afbrudt her, hvis hun har en særlig tilknytning hertil, f. eks. i form af statsborgerskab. En sådan mulighed har der i praksis vist sig et vist behov for. Det foreslås, at samrådet skal træffe afgørelse af, om der er den tilstrækkelige tilknytning til Danmark, også selv om indgrebet kan foretages inden udløbet af 12. svangerskabsuge.

Til § 8.

Det vil være naturligt, at kvinden, hvis hun har